

+

Homilie op 25-04-2021, Vierde zondag van Pasen, Roepingenzondag, Jaar B.

Dierbaren,

“Jezus ging rond door alle steden en dorpen, waar Hij onderricht gaf in hun synagogen, en de Blijde Boodschap verkondigde van het Koninkrijk, en alle ziekten en kwalen genas. Bij het zien van die menigte werd Hij door medelijden bewogen, omdat ze afgetobt neerlagen als schapen zonder herder. Toen sprak Hij tot zijn leerlingen: ‘De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraagt daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten’” (Mt 9,35-38). Zo was het al in Jezus’ eigen tijd, en zo is het vandaag opnieuw. We komen ze haast elke dag tegen: mensen die het niet meer zien zitten, die teleurgesteld zijn in het leven, afgetobt neerliggen en zich in de steek gelaten voelen door alles en iedereen: schapen zonder herder. Buiten, maar ook binnen de Kerk. En ook vandaag gaat Jezus rond, Hij weet en ziet het allemaal, en Hij wordt door medelijden bewogen. Hij is immers de goede Herder! En ook vandaag, op deze Roepingenzondag, zegt Hij tot ons, zijn leerlingen: *“De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Vraagt daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten” (Mt 9,37-38).* Jezus heeft niet alles alléén willen doen. Hij roept ook anderen om Hem van meer nabij te volgen: als priester of diaken, als godgewijde leek, als religieus of religieuze. Om zijn eigen Liefde handen, voeten en stem te geven, wereldwijd, voor al die talloze afgetobde schapen... Wat is dat mooi, wat is dat magnifiek, dat de Heer ons, kleine mensen, daartoe roept!

Ik denk soms: beseffen wij het nog wel? Beseffen wij nog, wat voor uitverkiezing het is, door Jezus geroepen te worden om bij Hem te mogen zijn (vgl. *Mc 3,14*), om, gezeten aan zijn voeten, te mogen luisteren naar zijn woord (vgl. *Lc 10,39*), om Hem te mogen dienen in zijn Kerk? Om van Hem te getuigen, waarheen Hij ons ook zendt (vgl. *Hnd 1,8*)? Dierbaren, ik zou het, als priester en monnik, soms van de daken willen uitjubelen hoe heerlijk dat is, wat een vreugde dat is: zó geroepen te zijn...

Ja, dat is vreugde, dat is echte vreugde, diepe vreugde! Vreugde vanuit het besef, dat je die roeping helemaal niet verdient, maar dat ze puur gave Gods is. Vreugde die oproept tot navolging. Jezus zegt in ons evangelie van vandaag: *“Ik ben de goede herder. De goede herder geeft zijn leven voor zijn schapen” (Joh 10,11).* En St. Jan, die deze woorden optekende, schrijft in zijn eerste brief: *“Wat Liefde is hebben wij geleerd van Christus: Hij heeft zijn leven voor ons gegeven.*

Dus zijn ook wij verplicht ons leven te geven voor onze broeders” (1 Joh 3,16). Daar kun je misschien wel even van schrikken, want ons leven is toch echt het grootste dat we geven kunnen, zoals de Heer zelf ook zei: “Geen groter Liefde kan iemand hebben dan deze, dat hij zijn leven geeft voor zijn vrienden” (Joh 15,13). Maar Jezus stelt ons gerust: “Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden. En als Ik ben heengegaan en een plaats voor u heb bereid, kom Ik terug om u op te nemen bij Mij, opdat ook gij zult zijn waar Ik ben” (Joh 14, 2-3). Dáár ligt ons doel; dáárheen zijn wij op weg. Daar zullen wij Hem zien zoals Hij is (vgl. 1 Joh 3,2).

“Vraagt [...] de Heer van de oogst, arbeiders te sturen om te oogsten” (Mt 9,38). Dat is waar Jezus ons vandaag speciaal toe oproept. Ons allemaal, zonder uitzondering. Maar dat vragen doen we niet alleen met de mond, maar vooral met ons hart en met heel ons wezen: met alles wat we zijn. En misschien is het goed, om daar samen nog even bij stil te staan. Het betekent met name, dat we onze jongeren, bij al het oppervlakkig lawaai van onze maatschappij, de mogelijkheid geven om Gods roepstem ook te hóren, door hun gelegenheid te bieden tot stilte en bezinning. Dat we hen kennis laten maken met al het mooie en grootse dat de Heer ons schenkt, speciaal in de liturgie van de Kerk, maar ook in heel de schepping, en in echte cultuur en beschaving. Wij mogen allemaal, ieder op zijn of haar eigen plaats, goede herders zijn voor hen die God aan ons toevertrouwt. Laat ons geen huurlingen zijn zonder hart voor de schapen; laat ons niet wegvlugten en de schapen in de steek laten als zij worden belaagd en achtervolgd door zoveel ijdele leugens, waardoor Gods bedoeling met ons leven wordt verduisterd, en Hijzelf buitenspel wordt gezet. Laat ons zorg dragen voor een zedige kleding, voor de trouw in het huwelijk, voor de eerbied voor het leven, voor een echt, rijk, diep en vreugdevol gezinsleven, waarvan alle aspecten uiteindelijk gericht zijn op Hem die ons geschapen heeft, en verlost door zijn kruis en verrijzenis. Dan zal Gods roepstem metterdaad gehoord en beantwoord kunnen worden, ook door de komende generatie.

Laten wij vooral onszelf door Jezus roepen bij onze naam, zijn stem kennen, en Hem volgen (vgl. Joh 10,3-4), waarheen Hij ook gaat (vgl. Apk 14,4). Want Hij roept ons allemaal tot navolging, tot heiligheid. Hij heeft met ieder van ons een unieke bedoeling, en ons met het oog daarop begiftigd met zijn gaven. Mogen die gaven, die talenten, tot volle bloei komen, tot eer van God en tot heil van de zielen! Dan zullen wij meer en meer één kunnen worden, ons kunnen verblijden met de blijden, en kunnen wenen met hen die wenen (vgl. Rom 12,15). Dan zal het “worden: één kudde, één Herder” (Joh 10,16). Amen.